

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๙/๒๕๖๘

วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง	ผู้ร้อง
		นายปิ่นสาย สุรัสวดี อดีตอธิบดีกรมสรรพากร	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการที่นายปิ่นสาย สุรัสวดี อดีตอธิบดีกรมสรรพากร (ผู้ถูกร้อง) กำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยค่าตอบแทนแพทย์ โดยให้รายได้จากการทำสัญญาหรือข้อตกลง แบ่งส่วนรายได้ของแพทย์กับผู้ประกอบธุรกิจสถานพยาบาล เป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๐ (๖) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ ที่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ ๖๐ โดยไม่มีอัตราขั้นสูงสุด กำหนดไว้ ด้วยเหตุเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะเป็นผู้เรียกเก็บเงินค่าตรวจรักษาเอง และมีข้อตกลงแบ่งเงินค่าตรวจรักษาที่ได้รับจากผู้ป่วยให้แก่สถานพยาบาล หรือกรณีสถานพยาบาล เป็นผู้เรียกเก็บเงินค่าตรวจรักษาแทนผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะ แล้วนำมาจ่ายให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะ เพื่อแบ่งรายได้ให้แก่สถานพยาบาล ทั้งที่รายได้ของแพทย์ดังกล่าวควรเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๐ (๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน หรือ (๒) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ เท่านั้น การที่ผู้ถูกร้อง

- ๒ -

กำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยค่าตอบแทนแพทย์ดังกล่าว เป็นการเอื้อประโยชน์ในทางภาษีของแพทย์ และผู้ประกอบการกิจการสถานพยาบาล ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้เข้ารับบริการด้านสาธารณสุข ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่สูงขึ้นและเป็นการจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ที่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแรงงาน และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๕) เรื่อง รายได้ ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง ผู้ร้องเห็นว่าแม้ศาลปกครองสูงสุด จะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว แต่การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยประมวล กฎหมายแรงงาน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๕) เรื่อง รายได้ เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลา หกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของ ผู้ถูกร้องที่กำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยค่าตอบแทนแพทย์ โดยกำหนดให้รายได้จากการทำสัญญาหรือ ข้อตกลงแบ่งส่วนรายได้ของแพทย์กับผู้ประกอบการกิจการสถานพยาบาลเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวล รัษฎากร มาตรา ๔๐ (๖) เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแรงงาน ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๕) เรื่อง รายได้ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๖๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

- ๓ -

วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่กำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยค่าตอบแทนแพทย์ โดยกำหนดให้รายได้จากการทำสัญญาหรือข้อตกลงแบ่งส่วนรายได้ของแพทย์กับผู้ประกอบธุรกิจสถานพยาบาลเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๐ (๖) ไม่ชอบด้วยหลักการที่กฎหมายกำหนด ทำให้ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้เข้ารับบริการด้านสาธารณสุขต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่สูงขึ้นและเป็นการจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ที่ซ้ำซ้อนเป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๒ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้อง

- ๔ -

ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๑๗/๒๕๖๘)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

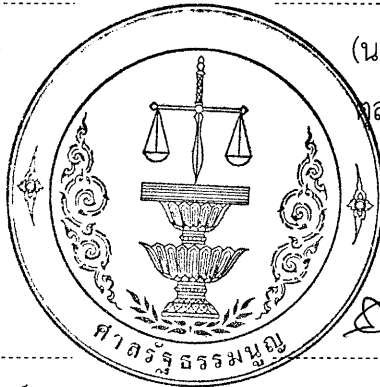
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนกตล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรวิช ทรงแท้ว)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ